

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 87 0 К 002177 12 Квлз
Бања Лука, 23.10.2012. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића као председника вијећа, те Даниеле Миловановић, др Вељка Икановића, Драгомира Миљевића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Н. Ш. због кривичног дјела неизвршење судске одлуке из члана 371. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног С. Ђ. адвокат из Д. против правоснажне пресуде Основног суда у Теслићу број 87 0 К 002177 08 К од 02.12.2011. године и пресуде Окружног суда у Добоју број 87 0 К 002177 12 Кж од 17.07.2012. године у сједници вијећа одржаној дана 23.10.2012. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија као неоснован.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Добоју број 87 0 К 002177 12 Кж од 17.07.2012. године потврђена је пресуда Основног суда у Теслићу број 87 0 К 002177 08 К од 02.12.2011. године, којом је оптужени Н. Ш. оглашен кривим због кривичног дјела неизвршење судске одлуке из члана 371. став 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама - у даљем тексту: КЗ РС) и изречена му је новчана казна у износу од 1.000, 00 КМ.

Против наведених пресуда бранилац осуђеног је благовремено, поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: захтјев) због повреде Кривичног закона из члана 349. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст ("Службени гласник Републике Српске" број 100/09), што одговара члану 350. став 1. тачка а) важећег Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), са приједлогом да се правоснажна пресуда преиначи и осуђени ослободи од оптужбе или да се обе пресуде укину и предмет врати на ново одлучивање.

У одговору на захтјев, републички тужилац је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о захтјеву овај суд се, у смислу одредби члана 354. ЗКП РС, при испитивању правоснажне пресуде ограничио само на оне повреде закона на које указује подносилац захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Одредба члана 350. ЗКП РС прописује да се овај ванредни правни лијек може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) овог закона (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. овог члана. Тим ограничењима је искључена могућност улагања овог правног лијека ако није кориштено право побијања пресуде жалбом, као редовним правним лијеком, а када су у питању означене повреде материјалног и процесног закона, на ове основе побијања пресуде се није могуће позивати у захтјеву ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку). Коначно, ограничењем прописаним у ставу 3. истог члана, се искључује могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

Подносилац захтјева, као основ побијања правоснажне пресуде означава повреду Кривичног закона из члана 349. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске, погрешно се позивајући на одредбе Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст ("Службени гласник Републике Српске" број 100/09), јер је и у вријеме подношења захтјева на снази био ЗКП РС, у којем је та повреда прописана у члану 350. став 1. тачка а). Подносилац захтјева у образложењу апострофира да се у радњама осуђеног, описаним у изреци пресуде, не стичу битна обиљежја кривичног дјела неизвршење судске одлуке из члана 371. став 1. КЗ РС, наводећи да је погрешан став првостепеног и другостепеног суда у погледу тумачења појма „правоснажне судске одлуке“ у вези враћања радника на посао и накнаде штете у виду изгубљене зараде, да се под појмом правоснажне судске одлуке подразумјева правоснажна одлука након окончања извршног поступка, па с тим у вези, да у конкретном случају, није наступила правоснажност одлуке у извршном поступку.

Супротно таквом ставу, ово вијеће налази да је правилан закључак побијаних пресуда како се у радњама осуђеног стичу сва битна обиљежја кривичног дјела неизвршење судске одлуке из члана 371. став 1. КЗ РС. Наиме, претпоставка за постојање овог кривичног дјела је да је у судском поступку донесена правоснажна судска одлука. Правоснажном судском одлуком се сматра она одлука суда против које се више не могу улагати редовни правни лијекови. При томе, небитно је да ли је одговарајућа судска одлука која има снагу правоснажности, донесена у парничном поступку, кривичном поступку, поступку по тужби у управном спору и сл. Према томе, у конкретном случају, правоснажна судска одлука је пресуда Окружног суда у Добоју број 013-0-Гж-06-000 011 од 12.12.2006. године, донесена у парничном поступку, којом је предузећу АД Д. из Т. (чији је директор и одговорно лице осуђени), наложено да врати на рад радника С. С. на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми и да му на име накнаде штете у виду изгубљене зараде исплати

припадајуће плате за период од престанка радног односа па до исплате. Обзиром да осуђени свјесно није извршио наведену пресуду у року за њено добровољно извршење, побијане пресуде су правилно закључиле да није ни од каквог значаја чињеница што је осуђени користио могућност да у извршном поступку оспорава њено извршење, обзиром да извршни поступак представља посебну врсту поступка, који се покреће ради принудног извршења, а у конкретном случају, оштећени је покренуо извршни поступак, јер оптужени није извршио правоснажну пресуду Окружног суда у Добоју број 013-0-Гж-06-000 011 од 12. 12.2006. године, у року за њено добровољно извршење.

Из наведених разлога овај суд налази да је захтјев за заштиту законитости неоснован, па је исти, у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС, одбијен као неоснован.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Желимир Барић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић